

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120261649
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6120261649.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členiek senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: J. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX O., A. XXXX/XX, o zaplatenie 3.000,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 11Csp/21/2021-117 zo dňa 17.03.2022, takto

rozhodol:

I. Mení sa rozsudok vo výroku II. tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 3.000,- eur od 23.6.2018 do zaplatenia, ktorý je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Potvrďuje sa rozsudok vo výroku III.

III. Žalobcovi sa voči žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto:
„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.000,- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 3.000,- eur od 23.6.2018 do zaplatenia, ktorú je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Priznáva žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu.“

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že v prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia časti postúpenej istiny vo výške 3.000,- eur, pričom voči žalovanému v 1. rade nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť a súd vo veci konal len vo vzťahu k žalovanej v 2. rade. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore od Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú považoval za platnú a k aktívnej legitímácii sa v konaní písomne vyjadril.

Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, keďže žalovaná v 2. rade a nespĺnila záväzok za žalovaného v 1. rade, keďže si svoj záväzok nespĺnil a zodpovedala za neho spoločne a nerozdielne.

Uzavrel, že žalovaná bola s plnením peňažného dlhu v omeškaní, žalobca ako veriteľ má voči nej nárok na zákonné úroky z omeškania vyčíslené v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. vo výške 5 % p. a. zo sumy 3.000,- eur od 23.06.2018

do zaplataenia, na zaplataenie ktorých súd zaviazal žalovanú. Nakoľko si žalobca si uplatňoval 10 % p. a. úrok z omeškanie, v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.
O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že medzi pôvodne žalovaným 1/ a postupcom vznikol záväzok už pri uzatvorení Zmluvy. Žalovaná, ako fyzická osoba, v súlade s ust. § 533 Občianskeho zákonníka pristúpila k tomuto záväzku a písomne sa zaviazala veriteľovi (postupcovi), že splní za pôvodne žalovaného 1/ jeho peňažný záväzok. Stala sa tak dlžníkom popri pôvodne žalovanom 1/, a to v obchodno-záväzkovom vzťahu medzi postupcom a pôvodne žalovaným 1/. Vzhľadom k uvedenému mal žalobca za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie ohľadom čiastočného zamietnutia žaloby v časti príslušenstva vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko na vec bolo potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka a zmluvne dohodnutý úrok z omeškania, ktorý bol medzi zmluvnými stranami dojednaný v Zmluve na úrovni 10 % p.a.

Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovanú, aby zaplatila žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,- eur od 23.06.2018 do zaplataenia a zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % , resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

4. Odvolací súd vzhľadom na odvolaciu námietku žalobcu, že postavenie spotrebiteľa neprináleží ani spoludlžníkovi, zistil, že žalovaná sa stala spoludlžníčkou popri priamom dlžníkovi, ako to vyplýva Zo zmluvy o povolenom prečerpaní a Dohody o pristúpení k záväzku zo Zmluvy zo dňa 24.06.2016.

5. Zmyslom ustanovenia § 533 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) je pristúpenia k záväzku dlžníka, pričom v zmysle tohto ustanovenia, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Zo zákonnej úpravy § 533 OZ teda vyplýva, že v prípade pristúpenia k záväzku ide o pristúpenie ďalšieho dlžníka do existujúceho záväzkovo-právneho vzťahu medzi dlžníkom a veriteľom, a to na strane pôvodného dlžníka. Pristúpenie k záväzku spôsobuje zmenu záväzku v subjektoch záväzkovo-právneho vzťahu. Tým, že k pôvodnému dlžníkovi pristúpi ďalší dlžník, ktorý sa veriteľovi zaviazá, že za dlžníka splní jeho peňažný dlh, dochádza k zmene počtu dlžníkov. Vzhľadom na to, že pristupujúci dlžník sa tu zaväzuje plniť voči veriteľovi, veriteľ je oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z dlžníkov alebo od oboch súčasne. Obaja dlžníci sú voči veriteľovi zaviazaní spoločne a nerozdielne, teda ide o prípade pasívnej solidarity, a preto sa na vzťah medzi veriteľom a pasívne zaviazanými dlžníkmi vzťahuje ust. § 511 OZ. V zmysle uvedeného ustanovenia vyplýva, že pristúpením k záväzkovému vzťahu preberá na seba nový dlžník nielen všetky povinnosti pôvodného dlžníka, ale aj jeho práva. Spoludlžnícky záväzkový vzťah ako aj postavenie samotné spoludlžníka sa priamo odvodzuje od postavenia pôvodného dlžníka.

6. Odvolací súd uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je v zmysle § 52 ods. 1 OZ každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V zmysle § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. O spotrebiteľský vzťah ide teda iba vtedy, ak samotné plnenie dodávateľa je dôsledkom uzavretej spotrebiteľskej zmluvy. Nestačí teda, že vo všeobecnosti má dodávateľ charakter osoby, ktorá inak môže byť dodávateľom. Vyžaduje sa, aby sa tento charakter prejavil v konkrétnom posudzovanom vzťahu.

7. Pojem spotrebiteľ sa i s poukazom na definíciu v článku 2 písmeno b) smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, musí vykladať tak, že sa vzťahuje výlučne na fyzické osoby. Zmyslom ochrany spotrebiteľa je ochrana osôb v slabšom postavení, za ktorú nie je možné považovať právnickú osobu. S pojmom spotrebiteľ súvisí aj odpoveď na postavenie ručiteľa, či spoludlžníka v nespotebiteľských vzťahoch.

8. Odpoveď dáva rozsudok Európskeho súdneho dvora zo 17. marca 1998 vo veci C 45/96, ktoré rieši otázku poskytnutia ochrany fyzickej osobe, ktorá poskytla záruku za splatenie úveru podnikateľovi. Poskytnutie záruky za podnikateľský úver nemá za následok, aby osobe poskytujúcej záruku bola poskytnutá ochrana ako spotrebiteľovi a to z dôvodu, že prísľub úveru a samotná úverová zmluva sú zmluvami o dodávke služby, avšak záruka je iba prostriedkom - akcesorickým záväzkom, ktorého realizácia je závislá na samotnom poskytnutí úveru. Ak teda fyzická osoba - ručiteľ (či spoludlžník) poskytla záruku za splnenie dlhu treťou osobou, ktorá koná v rámci podnikania, na ručiteľa (či spoludlžníka) sa nevzťahuje ochrana v zmysle právnej úpravy ochrany spotrebiteľa. Nepriamo teda možno uzavrieť, že nemožno považovať za spotrebiteľa osobu, ktorej nie sú služby určené.

9. Poukazujúc na všetky skutočnosti nasvedčujúce nespotebiteľský charakter pôvodne žalovaného v 1. rade, je potrebné od neho odvodiť aj postavenie spoludlžníka - žalovanej. Pre správne posúdenie zabezpečenia zmluvného záväzku v podobe prístupia k záväzku je nevyhnutným predpokladom uzavretie písomnej dohody medzi veriteľom a prístupujúcim dlžníkom.

10. S poukazom na vyššie uvedené je odvolací súd toho názoru, že v danom prípade nebolo preukázané spotrebiteľské postavenie žalovanej odvíjajúce sa od postavenia pôvodného dlžníka (HUERTA s.r.o.), žalovaná navyše je spoločníčkou tejto obchodnej spoločnosti.

11. Z týchto dôvodov je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi dohodnutý úrok z omeškania spolu vo výške 10 % p. a. zo sumy 3.000,- eur od 23.06.2018 do zaplatenia.

12. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietavom výroku II. postupom podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 3.000,- eur od 23.06.2018 do zaplatenia, ktorý je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. a zároveň s poukazom na ust. § 387 ods. 1 CSP rozsudok vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešný žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).